

AK-29

Druhý ročník, osmnácté číslo, datum tuhé, cena Alfreda Radoka za neuskutečněný projekt vyklonění z vlaku
Spolupracovali: Jiří Kačurius, Johann Sebastian Cháblb, Jonasis Jenšovskij jakožto popletený filolog-amatér

Rozhovor s Jiřím Kačurem, kolesem na moři se pohupujícím

Sdělte čtenářům svou životní filozofii.

Dejte mi pokoj s takovými otázkami. Jak může orel něco říci vrabčákovi poskakujícímu po trávníku a cvrlikajícímu čimčará čimčará. Sestoupil jsem ze své horské sluje, abych se podíval ,jak to tady vedete a právě odcházím zase zpět, ale něco vám přeci jenom poradím.Zhluboka dýchejte a to je vše.

Sdělte jim i svou filozofii smrti.

V jistém smyslu přeci smrt neexistuje. Ale a to je důležité, pouze v jistém pojetí času a to času zobrazitelného jako řada bodů na přímce běžící od nevidím do nevidím. Pokud se pokusím na takovou přímku někde umístit průměrný lidský život vyjádřený v časovém intervalu, zjistím po provedení této operace, že se mi pro svoji nepatrnost z této přímky kamsi ztratil a ať dělám, co dělám , nemohu jej tam nalézt.

Viděl jste někdy živého filozofa? A mluvil? A co říkal?

Musím se vám pochlubit, že jsem něco takového skutečně kdysi zahlédl koutkem oka v učebnici marxisticko-leninské filosofie. Byli čtyři. Jeden měl hlavu jako koleno a malou špičatou bradku, druhý měl husté šedé vlasy a mohutný plnovous, což měl ten třetí taky, ale vlas měl spíše splývavý, byť také prošedivělý a ten čtvrtý měl uniformu carského generalissima s tím rozdílem, že na epoletách se stkvěly veliké červené hvězdy. Od té doby si nechávám růst plnovous a na barvení používám podomácku vyrobené barvivo podle tajné rodinné receptury, takže jistě chápete, že vám jej nemohu prozradit.

Jaký je smysl toho všeho okolo?

Na to je spousta názorů a naposledy mne rozčilil jeden takový, v němž se tvrdilo, že práce. Najdou se i tací, kteří vám budou tvrdit, že rodina, ale ty neberte vážně, protože si ex post omlouvají situaci, do níž tak bezhlavě spadly, i když se musíte připravit na to, že také mnoho žen vám bude tvrdit totéž, ale biologické mechanismy nějakého živočich přeci nemohou mít vliv na celkový smysl toho všeho. A jak vždy i tady lze nalézt jedno ALE.

A to jest. O smyslu se můžeme bavit pouze v případě něčeho, co je, ale kde berete tu jistotu, že vůbec nějak jste. Co když je to tak, že je tzv. velký třesk ještě ani neproběhl a toto vše je pouze součástí ničeho, v němž se vše nějak elegantně anuluje, takže to vlastně ještě ani nevzniklo a ono nic je stále ve stavu očekávání nějaké fluktuace či drobného porušení symetrie následkem čehož teprve dojde k oné velké řaše. Anebo to také může být jinak. Co když je zkrátka hustota hmoty ve vesmíru taková, že v jistém okamžiku jeho vývoje dojde k naprosto nezvratnému procesu smršťování až se to jednoho dne smrskne zase do té nuly, z níž to kdysi vyprsklo a co mi k tomu můžete říci?

NEZAMLOUVÁ, A TAK SI ČLOVĚK NAKONEC MŮŽE ŘÍCI, ŽE JE VRŽEN A POVRŽEN V DVOJNÁSOBNÉM SMYSLU, JEDNAK DĚLOHOU FYZIOLOGICKOU A DĚLOHOU VEMÍRNOU A Z OBOJÍHO JDE NA ČLOVĚKA HRŮZA A ODTUD TAKÉ MŮŽEME SLEDOVAT ONEN DVOJÍ ÚPRD VŠEHO STVOŘENÍ.

Antikvářovo povzdychnutí

Filosofie může být příjemným a zahálčivým zaměstnáním . Stačí vám k tomu několik málo věcí. Absovujete-li na Universitě obor filosofie, máte to v suchu. Po několika letech učitelského působení zjistíte, že jste si vlastně zvolili správné povolání. Ráno si jako obvykle umyjete zuby a potom dobře posnídáte a přečtete si noviny. Potom se v klidu přesunete do nějakého zaprášené učebny, kde budete oblbovat mladé lidi spoustou protichůdných názorů a mezitím , máte-li dost kuráže, můžete také oblbovat mladé studentky popřípadě studenty. Pochopitelně si můžete také vybrat i jinou cestu. Cestu plnou odříkání a tvrdé práce a těžkého studia a samozřejmě také vlastního myšlenkového úsilí a potom navzdory všem problémům se můžete pokusit povznášet mladé k jistému sebezdokonalování a utvářet z nich opravdové, samostatně přemýšlející jedince, ale to potom budete také musít začít protestovat proti způsobům, kterými jsou dnešní mladí lidé vychováni a také proti zavedeným modelům tzv.správného života.

V jednom takovém moderním pojetí to vypadá se vzděláváním tak jako by bylo nejdůležitější v co nekratší době nabýt co nejvíce použitelných poznatků a dnes nejlépe poznatků ekonomických nebo právnických jako by právě u ekonomie nebylo více než zřejmé, že ji může skutečně dobře provozovat jedině člověk s daleko větším rozhledem než pouze striktně a uboze ekonomickým a právníci, kteří jdou pouze za tím, aby si jako vypasená prasata v luxusní kanceláři účtovali nehorázné poplatky za své mizerné služby, asi nikdy

Knižní doporučení

Arendt, Hannah Eichmann in Jerusalem
Die Krisis der empirischen Wissenschaften und die transzendente Phänomenologie,Husserl Edmund
A.N.Whitehead, Symbolism ,Its Meaning and Effect
Hegel, G.W.F., Wissenschaft der Logik
Hegel, G.W.F.Diffrenz des Fichteschen und Schellingens System der philosophie

Descartes, R.,OEuvres

Novalis, Schriften

Husserl Edmund,Husserliana –KOMPLET

Kant.I., Kritik der reinen Vernunft

Frege, G.,Grundgesetze der Arithmetik

Wittgenstein, L.,Philosophische Untersuchungen

Descartes, R.,Regulae ad directionem

ingenii.....atd, atd ,atd, atd...

Výše uvedený vyložený namátkou vybraný seznam měl pokračovat až do konce toho oddílu, ale neměl jsem sílu pro další opisování ze zadních stran různých knih o filosofii s přehledy použité literatury. Náš sloupeček znamená možná pouze tolik, že studium filosofie je nsnadná záležitost, což ovšem našťástí již neplatí pro samotné filosofování. Pro ně samotné stačí popustit uzdu fantazie, i když ani to by se nemělo přehánět, ale náš svět je přeci natolik fantastický, že sebevětší lidské fantazírování je proti tomu ubohým břídilstvím, ačkoli nikoli nepodstatným břídilstvím a proto směle do toho. Já osobně začínám filosofovat po druhé až třetí sedmičce červeného. V létě ovšem upřednostňuji víno bílé. Vypozoroval jsem totiž, že při vysokých letních teplotách u mne dochází při zvýšeném popíjení červeného vína k nepříjemnému přehřátí mozku, kdežto vychlazený Sauvignon působí na mé závitý blahodárně ochlazujícím účinkem, tudíž mám pocit, jako bych měl hlavu ponořenou do kyblíku s ledem a právě v tomto rozpoložení na mne přicházejí ty nejpřezuhodnější myšlenky. Nedávno mne například napadlo, že s tím ve

Definice problematiky

Jaký přesah má naše osobnost? Je duše? Je něco někde jinde, než kde to vidíme? Kdo je ten, který právě teď sedí a píše tahle slova? A kdo je vůbec čte? Je otazník smyslem veškeré existence? Není jím náhodou vykřičník? Lehnout! Ticho! Nehýbat se! Být v lajně! Filozofie je věda, která nemá s vědou nic společného. Filozofii můžete dělat doma v posteli. Můžete ji vyrábět i při pochodu smrti. Kdo jsme? Zazní v kdejaké hlavě. Není to špatně položená otázka? Kdo jsme? Kdo my jsme? A proč nás to zajímá? A proč nás zajímá proč nás to zajímá?

Filozofie je fabrika na výrobu vcelku pitomých otázek, na které nikoho nezajímají odpovědi. Není důležité dozvědět se kdo jsme, ale co z toho, co za to, do kolen. Kdo je za to odpovědný nás zajímá jen proto, abychom měli komu vynadat, abychom měli na koho hodit všechnu naši vinu. Vinu? Ale ne, všechny naše mindráky, nedostatky. Na koho konkrétně zařvat, že chci souložit s tou a tou a přitom ta a ta se na mě ani nepodívá, proč kolem projde exekutor a odebere polovinu naší domácnosti a neodebere si přitom protékající záchod, neodnese si tu d'ouru nad kamnami, která drže zeje. Koho zajímá milosrdenství času, který fakticky neexistuje, když stále tápe nad tím, jak okrást bližního svého tak, aby si toho, chuděra, nevšiml.

Filozofie je vědou pro lotry, kteří rádi lidstvu připomínají, že není vše tak, jak se žije. Koleno je lidské a stejně tak i prasečí. Je v tom nějaká filozofie? Je v tom nějaké lepší přístí?

Kolem Sokrata se prohnila lepá knihovnice ze Semil a pravila: Euripidesa určitě máme. Euripidesa určitě.

Filozofickým problémem dneška je, proč vykrmovat v tomto sebežerném světě ještě nějakou filozofii. Proč se snažit o nějakou myšlenku, když stejně vytvoří další otázku. Nekonečný proces, to se teď nenosí. Zbavte se té trýzně.

Filmový krat'as

Haneke. Vedle Triaer další z monumentů filmu dneška. Milý starší pán s uhlazenou bradkou, který by se člověku typově hodil za přepážku banky nebo na zahrádku k mikrofonu televizního pořadu Zahrádkář radí.

A přesto je to jeden z nevyraznějších režisérů, které na svět vyplivla kamerová zkouška.

Podívejme se na jeden z jeho filmů detailněji.

Dovolil jsem si, a dovolil jsem si asi příliš, vybrat film Sedmý kontinent (neplést a ani nehledat souvztáznosti s Berganovou Sedmou pečeti, pro Krista, i když to tam všechno nejspíš bude).

Film je pomalý. Velmi pomalý. Film se táhne jako sopol sloním chobotem. První hodinu a půl, jako by se nic nedělo. Obyčejná rodina a její obyčejné problémy s tchýní, s hypotékou, s autem, s myčkou, s vynášením odpadkového koše. Nudné pojetí, které, dá se říct, otírá tu nesnesitelnou všednost divákovi o rozzívaná ústa s kuráží snad až bivojskou. Po hodině a půl se něco dít začne. Ale je to divné. Velmi divné. Pak všichni vcelku elegantně zemřou.

Haneke ve filmu ztvárnil marnost všeho podřízení se společenskému supění po dráze kariéry a jejích dimenzí, které obnášejí takové věci jako vysvěcení se z vlastní osobnosti, poplatnost době, společnosti, kypění kapitálu těch druhých a podobným zvěrstvům, které tu rubeme všichni všude a bez odдыхu.

Já přeměněné na my, spokojené nabídkou v obchodech, podchodech i východech.

Přemnožit se na snahu nevyhrávat až tak dravě, sebou nese vždy nesnesitelnou oběť, která huláká do okolí o jinakosti, o vyčnívavosti. O nevšední blbosti.

Hlavní postavy filmu Sedmý kontinent jsou lidé oklamání kariéřním růstem i denervujícím objetím s kolegou, který je tu jen proto, aby byl kolegou. Láska přehlasovaná veřejným zasedáním javorového sirupu ve formě vcelku páchnoucí.

Hanekeho ztvárnění světa v jeho filmech je vždy a za každou cenu velmi znepokojivé. Pokud čírou náhodou narazíte na jeho tvorbu, buďte si jisti, že po jejím shlédnutí budete nadále procházet životem plni pochyb, plni cynismu a plni chuti někde to založit, nejlépe do hrobečku.

Epitaf bude páchnout stejně jako celý váš život.

Rýpat se nehtíkem v minulosti. Proč? Podívejte se na film Sedmý kontinent a vězte, že nejste blázni, když někdy řeknete ne.

Poetické třestění

na stráni, kde není mech
přemýšlel si Jarda Pech
pech ty máš a pech já mám
že už není na salám

Zprávy z jiné společnosti

* Mezi předními českými filozofy zavládla naprostá panika po oznámení firmy Vitana, v kterém stálo, že slepičí polévka tu byla dřív než samotná Vitana. Případ řeší bohnická pořádková policie.

* Polonahý filozof Omáčka v Americké Minesotě hulákal na kolemjdoucí odpovědi na základní otázky života, vesmíru a vůbec. Případ vyřešil hurikán Katrina, který filozofa vyzvedl do vzduchu a vrátil ho až po deseti kilometrech do pole s kukuřicí.

* Rozřešení otázky kým jsme si zadal student práv Univerzity Karlovy Jan Hur jako svou magisterskou práci. Po měsíčním sepisování podal sám na sebe žalobu. Případ vyhrál a uvrhl se na dvanáct let zotřené věznic v Borech.

* Kolem Pyrenejí prolétlo hejno hus.

* Výrobce dámských vložek Always představil nové hygienické vložky Sockatés pro méně bohaté. Vložky propouští i nepropouští. Vložky jsou i nejsou. A při sebemenším pohybu na tanečním parketu sklouznou dámám na stehna a zanechávají na kalhotkách nechutné fleky. Tou nejnechutnější v nabídce jsou fleky od špenátových řízků.

* Ministerstvo financí varuje: Filozofování vás může přivést na hunt. Vše vám ve výsledku začne připadat marné.

Pojednání o tzv.FILOSOFII ŽIVOTA aneb několik slov o té tzv.životní filosofii.

Tak jsme zase jeli s mým dopravcem na výkup knih a protože toho mělo být víc, vzali jsme si jako pomocníka Marka, což je momentálně muž bez přístřeší, jinak bývalý autodopravce a mimo jiné polský státní příslušník, kterého neblahá nepřítel osudu vypudila před mnoha lety z rodného Polska a učinila z něho věčného tuláka, který se občas uchytí, aby zase o to strměji padl o něco níže. Momentálně se nacházel ve fázi šikmého pádu a byl mírně opilý. Naštěstí. Nerad bych, aby se s ním přihodilo to, co se mi stalo před lety s jedním podobným vykupem. Prodávali jsme po povodních knihy na stánku před kostelem sv.Tomáše na Nám. Republiky. Knihy se musely večer vždy někam uložit a oním něčím, byla sakristie uvedeného svatostánku. Bratři františkáni mi vyšli vstříc a my jsme si mohli ty naše bedýnky uložit u nich. Nu a Karel, bezdomovec Karel mi je tam každý večer na rudlíku odvezl. Bohužel jednou za čas se tento Karel zpil doslova pod obraz a v takovémto bohulibém stavu rozmrdal, tak mi to druhý den líčil, všechny ty knihy v nějaké kapli, jednoho františkána málem zfackoval a všechny a všechno posílal do prdele, kam jsem ho bohužel musel poslat také já a kam mne bohužel poslali také františkáni v podobě milého bratra, který mi s velkými omluvami přišel oznámit, že takto to bohužel nejde. Ať se na ně nezlobím, ale že ten skládek v sakristii už nemohu dále využívat. Knihy jsem v pořádku naložili a Marek nezpůsobil žádnou škodu, kromě jednoho rozbitého květináče na chodbě v paneláku, do nějž drbnul při otáčení s rudlíkem, ale to se nepočítá. Na zpáteční cestě do krámu jsme hodili řeč. „Tak co Marku, jak to jde,“zeptal jsem se našeho pomocníka, který mi odpověděl polsky, ale to bohužel nedokáží reprodukovat snad kromě jednoho slova, které poláci používají stejně často jako někteří češi, a to slovo kurva. „Kurva, teď je to ale úplně v prdeli. Pod tím zkurveným mostem, se včera zabil jeden nigerijec, debil, čurák nachcaná. „Nigerijec“podivil jsem se, „kde se tam prosím vás vzal nějaký černoch?“ Byl to snad policajt a vzal roha a nějak se mu to povedlo dostat se přes Itálii až sem. Když jsem se večer vrátil z města, vidím všude policajty, poprask. Tak jsem počkal až se to uklidní, no a potom mi Ivan, to je Slovák, pověděl, že tam trochu chlastali a ten blbec uklouzl a spadl do Vltavy tak blbě, že si přitom zlomil vaz.“ Na to jsem řekl hmm a dál už jsem jenom seděli a čekali až dojedeme do krámu. Vzpomínám si ještě na jeden zajímavý rozhovor, který jsem svého času vedl s Markem u nás v Holešovicích na dvorku ve vnitrobloku baráků...Zapálili jsem si a já se ho zeptal, jak se polsky řekne prosinec. Myslím si, že mi odpověděl grudzeň. Zajímavé, pomyslel jsem si a potom jsem se ho zeptal, co vlastně dělal než se dostal do Čech. Marek při vzpomínce na lepší časy očividně pookřál a dozvěděl jsem se asi toto. „Jezdil jsem pro jednoho Ukrajince. Od nás to ze Sanoku není daleko a on potřeboval poláka, který by mu vozil zboží přes hranice. Kurva to byly časy. Jezdil jsem s ním až do Varšavy, tam nakupoval ve velkoobchodech, všechno možný, hadry, hračky, chlást, všechno měl podplacený, celníky, policajty, takže to fungovalo jako nad drátkách. No a nejlepší to bylo vždycky večer. To jsem s ním chlastal a řeknu vám, že s ním se držel krok opravdu těžce a taky mu někdy ruplo v kouli a nejednou zařval, Marku jedeme za děvčkama a taky jsme jeli, zavolal taxíka a musím vám říci, že polský děvky nejsou špatný, kurva to byla vždycky akce, narvaní jako bomby jsme vpálili do bordelu, ale oni ho tam už znaly, takže to mělo hladký průběh a nevím, jestli už jste šukal se dvěma kurvama najednou, ale je to paráda.“ Jak vyplynulo z dalšího, milého Sašu potom někdo někde odpravil a milý Marek tak přišel nejenom o potěšení navštěvovat varšavské bordely...

Z výše uvedených ukávek plyne kolikere poučení, zejména o smyslu našeho pobývání. Dobře by se na to hodilo heideggerovské slůvko VRŽENOST. Člověk jednoho dne zjistí, že je zkrátka vržen někam, kde se mu valně

Už zase se
pochcal.
Nevím kam,
ale podám
žádost o
přeřazení.
Tohle se
nedá vydržet.

abc

abc

a bc